

Et erat in hoc ope magna alacritas fratru
 Unoquoq; eoru festinate lateres puerere
 aut lutu porrigere aut aqua infundere: aut
 ligna deferre. **U**bi vero perfecta fuisset ipse ea
 omnibus utensilibus vel necessarijs instru-
 ctam. tradebat fratri hic aliquando cu sal-
 sus qdam frater ad se venisset. et ut videre-
 tur nudus vestimenta sua occultassz argu-
 it eum cora omnibus. et in mediu que ocell-
 tauerat protulit. et ita ptinuere omnes vt
 de reliquo nemo auderet coram ipso fallere.
Tanta in eo erat virtus animi. et tata di-
 uine gratie magnitudo quam abstinentie la-
 bore et fidei puritate quelierat. **M**ultitudi-
 nes autē fratru cum ipso posite tanta gratia
 erant replete ut cu ad ecclesiam puenirent
 chori eoru vestibus ac mentibus resplenden-
 tes ad imitadē virtutu celestiu in hym-
 nis et laudibus dei puigiles viderent.

De facto Ammone

abbate triu miliu monachoru

Idem aut in Thebayda etiā aliū
 virū noie Ammonē p̄ez triū mi-
 liū circiter monachoz q̄ thebenen-
 sij appellabant ingentis abstinentie viri qui
 bus vsus ē indui collobijs q̄si saccz lineis
 et pelle p̄fecta a collo post tergū et lat⁹ descē-
 dente p̄tegi. cucullis etiā caput opiri. mari-
 me cū ad cibū puentū fuerit eis etiā velare
 faciē ne alius aliū p̄ci⁹ cibū sumētē dep̄hē-
 dat. **E**strānt eis et i capiēdo cibo sūmū silēti-
 um. ita ut nec putet i eo loco esse aliq̄s hoīz
 vbi sedent ad mēsas. et oīs eoru p̄uersatio
 ita ē in multitudine posita q̄ si sit in solitu-
 dine dū ita latet vniuscuiusq; abstinentia ut
 ab alio dep̄hendi nō possit. **S**edēt ḡ ad mē-
 sam p̄tingētes magis q̄ sumentes cibos. ut
 nec defuisse mēsis. nec tñ ventri satisfecisse
 videant. **M**aior q̄ppe est p̄tinētie v̄t⁹ bis
 abstinere q̄ in oculis habent et nō i manib⁹

De sancto benone

angelici ordinis viro et abbate.

Idem et aliū senē mansuetudine
 oēs hoīes p̄cellentē abbate **B**en-
 onē noie. d̄ quo asserebāt fr̄es
 qui cū ipso erāt q̄ necq; iuramentū vnq; ne

q; mendaciū de ore ei⁹ p̄cesserit. necq; vll⁹
 hoim iratū viderit eū aliq̄n. aut f̄monem
 supfluum ociosumq; p̄ferentē. sed erat vi-
 ta ei⁹ in summo silētio. moresq; trāquilli.
 et p̄ oia q̄si angelici ordīs vir. hūilitas quo-
 q; immēsa. et in omib⁹ p̄ nibilo semetipm
 ducēs. **D**eniq; nobis multū rogantibus
 vt aliquē sermonē ab eo edificatōis audire-
 mus vix impetrare potuimus ut pauca no-
 bis de māsuetudine loq̄ret. **H**ic aliq̄n cū be-
 stia quedā q̄ yipotamus appellat̄ ibi regio-
 nē. primā vicināq; vastarū. rogat⁹ ab agri-
 colis venit ad locū. et cū ad immanē beluaz
 puenisset ait ad eā. **P**recipio tibi in nomie
 ihū xp̄i ne vltra vastes hāc terrā. **T**ūc il-
 la q̄si angelo p̄sequente effugata nusq; omi-
 no cōperuit. **S**ili modo etiā cocodrillū ab
 eo alio tpe fugatum p̄hibebant.

De oxirincō ciuita

te vbi nullus manet hereticus.

Enimus aut et ad ciuitatē q̄ndaz
 Thebaydis noie Oxirincum in
 qua tanti religionis dep̄hendim⁹
 bona ut ea nemo sufficiat enarrare. **R**epley
 tam nanq; eam monachis intrilecus vidi-
 mus. et extrilec⁹ omi ex pte circūdatā. et
 des publice si q̄ in ea fuere. et tēpla sup̄stiri-
 onis antiq; hitatōes nūcerāt monachoz. et
 p̄ totā ciuitatē multo plura monasteria q̄
 tom⁹ videbant. **S**ūt aut i ipa vrbē qz est
 ampla valde et populosa duodecim ecclie:
 in qb⁹ publicus agit p̄pli p̄uentus exceptis
 monasterijs in qb⁹ p̄ singula loca oratōnū
 tomus sunt q̄ certis t̄pib⁹ ad ordē freq̄n-
 tant. **S**ed nec porte ipse nec turres ciuitat⁹
 aut vllus oīno angulus eius monachorum
 habitatōib⁹ vacat qui q; p̄ oēm ptē ciuita-
 tis die ac nocte hymnos ac laudes deo refe-
 rentes vrbem tantā quasi vnā dei ecclia
 faciūt. **N**ullus enim ibi inuenit̄ aut here-
 ticus aut paganus. s; oēs ciues xp̄iani. om-
 nes catholici. ut nihil omnino differat si e⁹
 piscopus in platea ordē aut in ecclia faci-
 at. **I**pi qz magistrat⁹ aut p̄cipales ciuita-
 tis et reliqui ciues studiose p̄ singulas por-
 tas statuūt eos q̄ obseruet vt sicubi appa-
 ruerit pegrinus aut paup certatim ad euz

currat. et qui preoccupauerit abducit ut que sunt necessaria consequatur. De his quae apud nos ab ipso per gesta sunt. Cliditibus tra-
sire nos per ciuitatem suam. et velut angelis occurrentibus atque honoribus deferentibus quod enarret. Aut de ipso monachis et virginibus quorum innumere multitudines ut supradictus in illa urbe habent. Requireres enim a sancto episcopo loci ipsius viginti milia virginum et decem milia monachorum inibi haberi comperimus. Quorum omnium affectum erga nos et honorem quem exhibebant vobis exponere nec sermo sufficit nec verecundia permittit. quomodo pallia nostra scinderent. vnoquoque nos sibi rapientes: et ad se adducere cupientes. Vidimus quod ibi plurimos sanctorum patrum diuersas dei gratias habentes. alios in verbo dei. alios in abstinentia. alios in signis et virtutibus ministrantes.

De sancto Theone

qui triginta annis silentij habuit obsequium
Vidimus et alium virum sanctum nomine Theonem virum sanctum intra cellulam suam clausum et solitariam. quae prohibebat. xxx. annis silentij habuisse continentiam. quibus tam multas virtutes faciebat ut praedicta apud illos haberet. Conueniebat namque ad eum per dies singulos infirmorum plima multitudo ad quos ille per fenestram manum praeferebat: et vniuscuiusque capiti supponebat ac benedicens eos sanos ab omni egritudine remittebat. Hic etiam ipso visu tam venerabilis erat. tantamque reuerentiam gerebat in vultu. ut inter homines angelus videretur ita letus oculis. et plenus totius gratiae apparebat. Quicquid autem paruum tempus ut proximis noctu latrones puenissent aurum se apud eum inuentu rursus sperantes ordine sola ita vixit. ut foribus eius affixi mouere se omnino non possent. Mane vero cum ad eum turbae solito conuenissent et viderent ad ianuas eius latrones volebant eos igni tradere. At ille reus necessitate impulsus. vnum eis solum locutus est verbum. Sinite inquit istos abire illos. alioquin gratia a me fugiet sanitatum. Populi autem ut audierunt haec praedicere non audentes dimiserunt eos. Latro es vero vi-

detes quod secum gestum est abiecta seculi voluntate. praeteritorum malorum penitentiam gerentes ad monasteria vicina profugerunt. atque ibi emendationis vite formam modicis suscipiunt. Erat autem supradictus vir eruditissimus non solum egyptiorum et grecorum lingua. sed etiam latinorum ut et ab ipso et alijs quae ei aderant didicimus. Sed et ipse reuerentiam cupiens et solari peregrinationis nostrae labore in tabula scribens ad nos gratiam doctrinae suae finem ostendit. Erat autem ei cibum absque ignis ope. Dicebant autem quod et noctibus ad heremi praegrediens comitatu uteretur primo heremi bestiarum. Ipse vero hauriens aquam de puteo suo et praebens eis pocula obsequium earum remunerabat labore. Hic autem rei manifestum dabatur indicium quod vestigia bubalorum caprarumque et ornagorum circa eius cellulam plima conspicienda.

De sancto Appollonio

confessore et virtutibus eius

Vidimus et alium virum sanctum nomine Appollonium apud Thebaydam in finibus Hermopolis. ad quam ciuitatem saluatore cum Maria et Joseph de iudea finibus venisse tradunt. secundum prophetiam ysaias dicitur. Ecce dominus ascendet super nubem lenem: et veniet in egyptum. et commouebunt manufacta egyptiorum a facie eius et cadent in terram. Vidimus quod ibi etiam et templum ipsum in quo ingressu saluatoris corruisse omnia ydola in terram. et simulata esse memorabantur. Vidimus ergo supradictum virum in vicino heremo sub modo te quodam habentem monasteria. Erat enim pater monachorum circiter quingentorum et famosissimus in omnibus Thebayde finibus habebatur. Opera enim magna erant ei. et virtutes multas: signaque plurima et prodigia faciebat per eum deus. A puericia namque in abstinentia nutritus est. qui cum ad maturam puenit etate gratia dei spiritum cum ipso creauit. Erat enim annorum fere octoginta cum eum vidimus in monasteriorum congregatione florentem. Sed et ipsi qui videbant eum esse discipuli ita perfecti erant et magnifici ut omnes pene possent ligna facere. Quindecim ergo annorum secessisse eum ad heremum ferebant atque ibi cum. xl. annis fuisset in exercitijs spiritualibus conuersatus: aiebant vocem